

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1523/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Маје Тркуља, поднетом против правноснажних решења Другог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.504/16 од 27.09.2018. године и Другог основног суда у Београду Кв.бр.1196/18 од 26.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Маје Тркуља, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Другог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.504/16 од 27.09.2018. године и Другог основног суда у Београду Кв.бр.1196/18 од 26.10.2018. године и предмет враћа Другом основном јавном тужиоцу у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Другог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.504/16 од 27.09.2018. године одбачен је као неблаговремен захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Маје Тркуља за накнаду нужних издатака и награде браниоцу од дана 07.09.2018. године у укупном износу од 72.000,00 динара.

Решењем Другог основног суда у Београду Кв.бр.1196/18 од 26.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Маје Тркуља изјављена против решења Другог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.504/16 од 27.09.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Маја Тркуља, због повреда закона из члана 439. тачка 2), члана 246. став 1. и 2. и члана 262. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно одредби члана 492. ЗКП укине у целини првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновну одлуку првостепеном органу или да преиначи

првостепену и другостепену одлуку тако што ће усвојити захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним одлукама о трошковима поступка повређена, односно неправилно примењена одредба члана 262. став 2. ЗКП. Изнетим наводима захтева се, по налажењу Врховног касационог суда, правноснажна решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Другог основног јавног тужиоца у Београду Кт.бр.504/16 од 27.03.2017. године, на основу члана 284. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачена кривична пријава МУП-а РС ПУ за град Београд УКП IV одељење КУ.бр.1111/16 од 28.01.2016. године која је проднета против окривљеног АА за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Након тога, окривљени је преко браниоца - адвоката Маје Тркуља дана 07.09.2018. године поднео захтев за накнаду трошкова поступка у којем је определио трошкове који се односе на награду браниоца у укупном износу од 72.000,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка Други основни јавни тужилац у Београду је побијаним првостепеним решењем одбацио као неблагоприятен наведени захтев. Јавни тужилац је у образложењу првостепеног решења, као разлог за своју одлуку, навео да како је одредбом члана 262. став 2. ЗКП предвиђено да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди, а под којим се сматра и предметно решење о одбачају кривичне пријаве од дана 27.03.2017. године, будући да је истим правноснажно решен кривични поступак, те како је изабрани бранилац окривљеног - адвокат Маја Тркуља захтев за накнаду нужних издатака и награде браниоцу поднела јавном тужиоцу дана 07.09.2018. године, дакле годину и пет месеци након предвиђеног рока, то је исти неблагоприятен, јер није поднет у законском року од годину дана.

Други основни суд у Београду као другостепени орган је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, одбио жалбу као неосновану, налазећи да је правилна и законита одлука јавног тужиоца да наведени захтев за накнаду трошкова поступка одбаци као неблагоприятен, из разлога јер је решење о одбачају кривичне пријаве против окривљеног АА донето

дана 27.03.2017. године, док је захтев за накнаду трошкова поступка поднет дана 07.09.2018. године, односно по протеку рока од једне године предвиђеног одредбом члана 262. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Одредбом става 2. истог члана предвиђено је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је наведеним одлукама о трошковима поступка повређена, односно неправилно примењена одредба члана 262. став 2. ЗКП. Ово са разлога јер како у предметном поступку није донето решење о трошковима поступка у смислу члана 262. став 1. ЗКП, односно није одлучено да ли трошкови предметног поступка падају на терет буџетских средстава или не, то, по оцени овога суда, побијаним првостепеним решењем, које је потврђено другостепеним решењем, није могао бити одбачен као неблагоприятан захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова, због протекла рока из члана 262. став 2. ЗКП (протекла једна година од дана правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве), будући да о трошковима поступка у смислу члана 262. став 1. ЗКП није одлучено решењем о одбачају кривичне пријаве.

По налажењу Врховног касационог суда, правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве, током спровођења истражних радњи у поступку пред судом, се може поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка. С тим у вези, одлука о трошковима предметног поступка у којем је одбачена кривична пријава морала је бити донета сходно члану 265. став 1. ЗКП.

Дакле, како у конкретном случају не постоји одлука о трошковима предметног поступка у смислу члана 262. став 1. ЗКП која је, с обзиром на то да је предметни поступак окончан одбачајем кривичне пријаве требало да се донесе сходном применом члана 265. став 1. ЗКП, то, по налажењу Врховног касационог суда, захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова предметног поступка није могао бити одбачен као неблагоприятан на основу члана 262. став 2. ЗКП, јер би се рок од једне године могао рачунати само од дана правноснажности основног решења о трошковима поступка којим се одлучује ко сноси трошкове поступка, а у случају да је такво решење донето, а што овде није случај.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Маје Тркуља, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна

решења, те списе предмета вратио Другом основном јавном тужиоцу у Београду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, те се сходно овој одлуци није упуштао у разматрање осталих истакнутих повреда у захтеву браниоца окривљеног. У поновном поступку јавни тужилац ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.